

КРИМСЬКА СВИТЛИЦЯ

Видається у Сімферополі

№ 49 (152) Субота, 9 грудня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

ВІД ВИБОРІВ ДО ВИБОРІВ

ГРА В ОДНІ ВОРОТА

Чим ближче до виборів, тим зепекаючи стає боротьба за місце у Верховній Раді України по Роздольському виборчому округу № 41. Окружна виборча комісія, відома ще з минулої пори кампанії зухвалити нехтуванням законодавства, набула чималого досвіду, щоб відсунути небажаних для місцевих властей кандидатів.

Тут добре навчилися маніпулювати голосами виборців, підбирати до дільничних виборчих комісій людей, вірогідно належних до райкомів компартії, члени бюро якого так і залишаються на керівних посадах. Брудна гра зі зриванням листків; команди до спірних поручень передавати пакети кандидатів до самого дня виборів; залякування свеч заповненням з роботи в разі небажаного наслідку голосування; накази трудовим колективам піти до виборчих урн за 10 днів до встановленого терміну, надаючи їм за це догочкувачу зарплату; перепони щодо зустрічей кандидатів з виборцями — це звичайні важели для задоволення амбіцій місцевих князів. У них під рукою завжди знайдеться чималий запит «сиріх кардиналів», задіяти без сорому і докорів сумління піти на відверте обурювання людей. Причому вони так навчилися виходити сухими з води, що навіть численні звертання до Центрвирборкому про порушення Закону про вибори їх не зачіпають.

На такому тлі цей округ був і залишається дуже привабливим для кримського політичного «бродячого». Хто тут тільки не балотується! Сам батько кримської автономії пан Батров, три кримських міністри, два з яких, незважаючи на поразку у виборах, посідає високі міністерські посади у Києві. Будимо спеціально у віддаленому степовому регіоні створювався цей трамплін. А кандидатська «сфери» з числа юристів, журналістів та вчителів використовували лише для антуражу при уявній демократичній процедурі.

Останній виборчий марафон завдав чимало клопоту нашим «кардиналам». Цього разу тут зосталися тільки інтереси. Кандидатами в депутати зареєстровано п'ятеро: дуже впливова завдяки бізнесу з російським газом людина з Києва; прокурор автономії, що вважав останнім часом у неміській кримській владі; міністр соціального захисту — перший кримський татарин з числа кандидатів до українського парламенту; колишній голова Первомайського райвиконкому та журналіст.

Щоб не мали виборці жодного сумніву, ім популярно і відверто роз'яснювали на різних зборах, що поліпшити життя селян зможе лише киянин. Ось, мовляв, оберете його — до кожної оселі газ пролягне. Так і в листівках написано, якими обліплени майже всі будинки в Роздольному. Органували його роз'яснення у трудовому колективі одного з радгоспів, за що він видавчів п'ятьма мільярдами карбованців кредити на добування середньої школи. Ну чим не мечацнат! А що той кредит через чотири місяці невідомо чим треба повертати, то справа зовсім другорядна, про неї мова не йде. Як не говориться правди і про те, що stolпичний пан газифікацією зовсім не займається, а лише переперуджує російський газ.

Ішла гра в одні ворота! Майже за тиждень до виборів на виборчих дільничних майорили портрети лише киянина. Решті — заві! Якщо хтось «самодіяльно» чіпляв поруч листівку суперника — зривали та вчинили кривозбірну над тим, хто не зміг попередити таке самоприваження.

Зустріч з кандидатами округу на комісії давно відмовилася проводити. (А кажуть, що ЦВК по мільяру на округ дає!) Мовляв, це справа самих виборців. Але тому ж киянинів встановили режим найбільшого сприяння — запросили його виступити у вузькому колі районного партоспактиву, щоб потім уже останній мобілізував «сіру масу» на вибори заждаючи лідера, як належить.

Недовольний такою нерівноправною ситуацією, кандидат від Первомайського району, який одержав не одну відмову від роздольських голів і директорів проекту зустріч з виборцями, зняв собі рекламний відеосюжет та спробував скористатися роздольським комерційним телебаченням.

Як би не так! Стався справжній «шторм» місцевого «телецентру» головою округової комісії вступі до відповідальних чиновників райвиконкому найвищого рангу, першим секретарем районної ланки комуністів з допомогою... наряду міліції. Змусили хитрою операцією викнути на писиво небажані кандидатурі промову. Та це від районного прокурора зажадали вжити «відповідних» заходів, будимо «клоумістики» використовували державний телеканал на свою користь.

Чим завершиться ця передвиборча баталія — сказати важко. Дуже непередбачена ситуація. Втрутився в це дїство вже і лідер кримських комуністів — дуже не свавольно, що роздольський блашовки закликали підтримувати stolпичного гостя, який не відмовився у компанії, але видає себе за її члена. Мабуть, важко, що тут щось не чисто. Та і виборці, можливо, наші ретробирує в ці брудні гри, за якими стоять інтереси, зовсім далеко від потреб.

У всьому разі вже наготові з урнами навшиниках стоять «дільничні комісії» — обходити по домівках «лівих» виборців — може, проголосують, як треба можновладцям. Поживемо — побачимо.

Тетяна УСПЕНСЬКА.

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО ПРЕЗИДЕНТУ НАЦИОНАЛЬНОГО ГОСТЕЛЕРАДИО УКРАИНЫ

Уважаемый Зиновий Кулик!

Действительно уважаемый, поэтому и обращаюсь к Вам с письмом, в надежде донести до Вас не только свою точку зрения, но и многих крымчан.

Я живу в Крыму давно, здесь закончила школу, институт, теперь стала пенсионеркой, а потому преимущественно получаю информацию из книг, радио и телевидения. Оно и пойдёт речь.

Вы, наверное, знаете, что Крым — очень сложный регион, и сложность эта усугубляется искусственной информационно-политической изоляцией его от Украины. Но «святое место» пусто не бывает, оно успешно заполняется продукцией местных, и не только, информационных агентств.

Я, хоть и русскоязычная, с удовольствием смотрю программы УТ-1 и УТ-2 (когда она к нам прорывается).

Но, к сожалению, с 18.00 до 22—23 часов по ней демонстрируется крымское телевидение, на которое часто бывает просто жаль тратить свое время. Например, на программу «Джокер», показывающую в основном иностранные фильмы. У нас некоторые ратуют против украинского языка, которого они «во упор» не понимают. Зато, похоже, прекрасно понимают английский, постоянно звучащий в видеокадрах. А уж перевод этих фильмов на русский, это вообще не же самое, что вместо песни его подстрочники.

«Киевской панорамы» крымский зритель не видит вообще. Вместо нее он вынужден смотреть передачи московские, о чем программа телепередач почему-то умалчивает. Ного и заём Симферополь пытается таким образом вести в заблуждение!

Особо хочу остановиться на трансляции «Санты-Барбары». В отличие от всей Украины, мы смотрим ее на русском языке, экспортируемое РТВ. Со временем даже те, кто поначалу был недоволен ее некачественным переводом, стали следить за украинским вариантом хода событий и не включают русский, отстающий на десять этот разрыв увеличивается). Но сейчас, даже в дни, когда Россия «Санту-Барбару» не показывает, Крым занимает ее время своими передачами. А в результате, уверена наш зритель окажется обманутым, так и не посмотрит разницу в серии, когда рано или поздно Крым все равно вернется к украинскому варианту. Вот тебе и свобода выбора в нашей демократической автономии республики! Это из той же оперы, что и свободный выбор языка обучения в Крыму (где нет ни одной украинской школы).

Я не против крымских программ телевидения в принципе, но против «марнотратства». По крайней мере, хочу, чтобы его было меньше и расходовалось телевизионное время не на идеологическое затуманивание мозгов. А в целом хорошо, если бы в Крыму и в Украине не только возмущались народными страданиями, но и показывали ростки нового, как можно больше внимания уделяли положительному опыту. В этом отдают должное УТН. Здесь умеют находить разумный баланс.

И еще такой вопрос: почему крымские передачи не перекрывают ОРТ? Раньше они перекрывали обе украинские программы, но теперь, к счастью, УТ-1 не трогают. Хочу отметить, что эта программа постоянно, ежедневно повышает свое качество. Особенно выделяются музыкальные, международные, информационные передачи. Характерно, что УТ-1 более познавательная, миролюбивая, чем другие. Жаль только, что передача «Классик-премьер» идет очень поздно для нашего «мешковского» времени, по которому сам Мешков давно живет в Москве.

Что касается Крыма (Симферополя), то ему не мешало бы поискать свое место в телеэфире не за счет Украины, а как это делает Черноморская ТРК, открывая свой канал, и, кстати, более-менее относясь к крымскому бюджету.

Еще несколько слов о радио. К сожалению, в Симферополе нет третьей литературно-познавательной программы «Золотые ворота». Зато по трехпрограммному приемнику постоянно звучит «Маяк». А по обычному Киеву поймают почти невозможно — слушаем только Симферополь.

Вот и сегодня вместо «Делового канала», интересного и для крымчан, пришлось прослушать материалы местной конференции, посвященной окончанию гражданской войны. И подумалось, что «белым» и «красным» давно уже пора примириться во имя своего отечества. Кстати, в этой передаче очень хорошо доказывалось и несколько другое — как во имя великой державы нужно снова объединиться Украине, Белоруссии и России. Право же, куда полезнее было бы послушать «Деловый канал»...

С уважением
Н. СОЛОМИНА.
г. Симферополь.

«Міжнародна амністія»: об'єктивність і неупередженість

Завтра — День прав людини. Саме в цей день 1948 року Генеральна Асамблея ООН одностайно (8 держав утримались, серед яких і СРСР) ухвалила Загальну декларацію прав людини, по якому сам Мешков давно живе в Москві.

Про те робота правозахисників далеко не скрізь зустрічає сприяння та розуміння з боку органів влади. Цими днями Севастопольська група «Міжнародної амністія» проводить кампанію «Тиждень МА», присвячену переслідуванню правозахисників.

Так, Махмут Шакар, секретар групи Правозахисної асоціації Туреччини, в Дяркуєкі, разом з сімома колегами був заарештований за публікацію доповіді про порушення прав людини, а Бао Чже без суду та слідства був засуджений до трьох років «перевиховання» за те, що повідомив китайський уряд про свої плани створення організації під назвою «Голос прав людини».

«Міжнародна амністія» вважає цих людей в'язнями сумління і вимагає негайного їх звільнення. Просимо вас, шановні читачі, підтримати нашу кампанію і написати листи з вимогами притинити переслідування правозахисників в Китаї та Туреччині.

Подаємо адреси посольств цих держав:

Посольство Турецької Республіки: м. Київ, вул. Арсенальна, 18. Факс: 295-64-23.

Посольство Китайської Народної Республіки: м. Київ, вул. Грушевського, 32. Факс: 293-14-24.

Роман РОМАНОВ, координатор Севастопольської групи «Міжнародної амністія».

Після розподілу ЧФ український флот матиме близько 170 кораблів та суден різного класу

На підставі останніх соціальних домовленостей Військово-Морської Сили України зараз приймають об'єкти Чорноморського флоту, розташовані в Криму. Вирішуються питання про продовження служби офіцерами, мічманами та прапорщиками військових містечок, котрі переходять до України, в наших Військово-Морських Силах. Як вважає командувач ВМС України віце-адмірал Володимир Безкровний, особливо важливо, щоб люди служили в тих самих гарнізонах, де мають житло і облаштований побут.

На запитання журналіста, яке майбутнє українського флоту, віце-адмірал В. Безкровний відповів: «Виходячи з мирного спрямування політики України, положень воєнної доктрини і комплексу завдань, які стоять перед ВМС, наші держави не потрібні надто великі кораблі, котрі вирішують стратегічні завдання у Світовому океані. Основним класом корабля буде «Корвет» з універсальним комплексом ударної зенітної і противоенної зброї. Будуть у нас, звичайно, і десантні кораблі, і протичовнова авіація... Після розподілу Чорноморського флоту Військово-Морській Силі України матимуть близько 170 кораблів та суден різного класу».

50 квартир — подарунок Київської держадміністрації

Чудовий подарунок отримали моряки ВМС України напередодні четвертої річниці Збройних Сил нашої держави. Голова Київської міської державної адміністрації Леонід Косаківський вручив 3 грудня ключі 50 висьководсько-морському флоту у сподручному на кошті Київської держадміністрації будинку у Севастополі по вулиці Острякова, 171-6. До речі, Київ — основний шэф українських моряків. За рік зі столиці нашої держави вони отримали допомогу у розмірі 113 мільярдів карбованців.

Командувач ВМС України віце-адмірал Володимир Безкровний щиро подякував Леоніду Косаківському за турботу, проявлену в розбудові українського флоту, в облаштуванні безквартирних моряків.

У другій половині дня Л. Косаківський взяв участь у проведених в Матроському клубі Севастополя урочистих зборах, присвячених Дню Збройних Сил України.

Наш кор.

ПРИСВЯЧЕНО Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ

Минулої суботи в Сімферопольському будинку офіцерів відбулася наукова конференція, присвячена 400-річчю від дня народження великого сина українського народу, засновника незалежної української держави у XVII ст., гетьмана Богдана Хмельницького.

З привітанням до учасників конференції виступив голова Асоціації національних громад і об'єднань Криму Борис Балоян. З доповіддю «Богдан Хмельницький — організатор відродження української державності» виступив професор Сімферопольського держуніверситету, голова Всеукраїнської «Прогресивної» П. І. Гарчев. Якщо попередній промовець висловлював тезу про те, що Богдан Хмельницький був за інтеграцію України в Росію, то в доповіді П. Гарчева цю тезу було спростовано.

Цікаво, наприклад, що й в радянській історіографії до 1954 р. писалося, що Україна приєдналась до Росії. Після 1954 р., коли відзначалося 300-річчя Переяславської Раді, почали говорити про воз'єднання України з Росією. За Переяславською угодою Україна була цілком автономною: свої гроші, своє військо, самостійність у зовнішніх стосунках. Але після смерті Богдана Хмельницького в 1657 р. Україну поступово почав підкоряти російський царат. Душив її Петро І, душаща Катерина ІІ. Богдан Хмельницький вимушений був піти на союз із Росією, вважаючи, що це буде для України найменше зло. Але, як показало життя, виявилось, що воно — найгірше...

Цікавими були доповіді професора Д. П. Урсу про дипломатичну діяльність Б. Хмельницького, професора, члена Спілки письменників України О. І. Губаря — образ Б. Хмельницького в українській історичній прозі, підполковника Ю. Нікельського про Б. Хмельницького — видатного українського полководця та О. Бельського — «Чому Б. Хмельницький прийняв протекторат московського царя».

Як уже зазначалося, всі доповіді були цікавими, змістовними. Єдина прикрість — мало було слухачів. Чи то через недостатню поінформованість про час і місце проведення конференції, чи дається взнаки наша пасивність до відвідування різного роду частих конференцій і зборів? І все ж, ця конференція заслуговувала на цілковиту увагу.

Григорій КОТНИЦЬКИЙ.

ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО АО «ДНЕПРОШИНА» В СИМФЕРОПОЛЕ ПРЕДЛАГАЕТ АВТОПОКРЫШКИ

всех размеров на грузовые и легковые автомобили. Цены ниже рыночных. Форма оплаты любая. Рассмотрим взаимовыгодные бартерные предложения.

Справки по телефонам: 8065 29-86-59. Факс 29-85-59 с 9.30 до 12.00. С 13.00 — 8065 27-48-04.

ПОТУЖНИЙ ВИБУХ

пролунав в ніч з 7-го на 8-е грудня в Сімферополі, в багатопверховому будинку по вул. Самокіша, 10. Дуже пошкоджено квартиру кримського татарина Рефата Гафарова — управліючого трестом «Кримгормадбуд», який споруджував житло і об'єкти соціалістичної інфраструктури для депортованих народів. Пробили дах, стіни. Самого Р. Гафарова в тяжкому стані доставлено в реанімаційне відділення лікарні. Постраждали також члени його родини.

Вибуховий пристрій було закладено в дверний отвір квартири Р. Гафарова, і спрацював він, коли родина поверталася з дня народження. Припухався, що вибуховий пристрій був радіокерованим. Ведеться слідство.

Инф. КС».

МПА: БЛАГО ЧИ НОВИЙ ЗАШМОРГ ДЛЯ НАС?

Вступ України до Міжпарламентської асамблеї СНД вже більше місяця викликає гострі дискусії у сесійному залі Верховної Ради. «Ліви» наполягають на приєднанні нашої держави до МПА, вважаючи, що це лише зміцнить позиції України на території колишнього Союзу. «Праві» ж рішуче протестують проти вступу до Міжпарламентської асамблеї, оскільки, на їх думку, це загрожує незалежності української держави.

Як заявив голова парламентської комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, попри деяку гостроту, пов'язану з окремими документами Державної Думи і указом президента Росії про стратегічне партнерство з країнами Співдружності, МПА не містить серйозної загрози для України. На його думку, вступ до Міжпарламентської асамблеї дасть можливість, по-перше, впливати на політику в СНД, а, по-друге, це зближить Україну із сусідніми країнами.

Є й інші аргументи «за». На думку одного із ініціаторів хідження України до міжпарламентської асамблеї СНД, заступника голови Верховної Ради Олега Дюміна, радяни МПА повинно створення СНД, яку Україна свого часу підписала із застереженням.

Такий же висновок міститься і у листі до парламенту міністр закордонних справ, юстиції та зовнішньоекономічних і торговельних зв'язків. Вони не рекомендують Україні приєднуватися до Угоди про створення МПА СНД. Аргумент — сьогодні проходить поступове перетворення Міжпарламентської асамблеї із консультативного органу Співдружності у наддержавний. До того ж, на думку міністра, МПА СНД зараз є органом, який одна держава використовує для свого домінування над іншими учасниками Співдружності Незалежних Держав. А відтак, констатується у листі, Україна має зберегти існуючий сьогодні статус спостерігача в МПА СНД.

На думку експертів, головна небезпека в МПА — відповідно до статті 12 Конвенції про Міжпарламентську асамблею, вона має право укладати міжнародні угоди від імені держав, а це свідчить про те, що МПА набирє статусу суб'єкта міжнародного права.

Однак ці аргументи не переконують представників лівих партій у парламенті — щотижня питання про приєднання України до МПА СНД вноситься до порядку денного сесії Верховної Ради. Наполегливість комуністичної частини парламенту посилюється їх бажанням відновити з учасниками Співдружності такі зв'язки, які існували за часів колишнього Союзу. До того ж великим «плюсом» у цій ситуації є те, що остаточно не з'ясовано позиції з цього питання Леоніда Кучми, Євгена Марчука, а як правило, мовчання — знак згоди. Розуміючи це, правий блок Верховної Ради принесенні на розгляд питання про МПА, блокує роботу парламенту. Перша така спроба закінчилася біжкою у сесійному залі. Аби не нагнічувати ситуацію, Олександр Мороз переніс розгляд питання про вступ України до Міжпарламентської асамблеї, однак це не означає, що керівник парламенту відмовився від цієї приєднання української держави до МПА. Отже, попередні баталії — нові баталії у сесійному залі, нісь перемоги та поразки, а відтак — продовження політичної боротьби як у Верховній Раді, так і загалом в Україні.

Олександр БОРОВИК. (ПАН).

Коли готувався до друку цей номер, український парламент все ще не розглянув цього питання через відсутність депутатського вооружу. Натомість представники правих угруповань пропонували негайно обговорити державний бюджет на наступний рік. І справді, в такому разі коефіцієнт корисної роботи Верховної Ради був би значно відсутнішим для нашої країни.

ПОСПІШІТЬ З ПЕРЕДПЛАТОЮ!

Якщо Ви ще не передплатили 1996 року — невелика: 180 тис. суспільно-політичної і літературної газети «Кримська світлиця», поспішіть це зробити. Передплата закінчується 20 грудня.

Нагадуємо, що ціна на 1 підріччя 1996 року — невелика: 180 тис. крб. для жителів Криму і 240 тис. крб. для тих, хто живе за межами автономії.

ИНДЕКС — 30553.

МИНИСТЕРСТВО СВЯЗИ УКРАИНЫ	АБОНЕМЕНТ на газету	30553 (ИНДЕКС ИЗДАНИЯ)									
	КРИМСЬКА СВИТЛИЦЯ	Кол-во копій комплектів									
	на 1996 год по месяцам										
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куда (почтовый индекс) (адрес)											
Кому (фамилия, инициалы)											
ДОСТАВОЧНАЯ КАРТОЧКА											
ПВ	место	интер	на газету	30553 (ИНДЕКС ИЗДАНИЯ)							
КРИМСЬКА СВИТЛИЦЯ											
Стан-ность	подписка	руб.	коп.	коп.че							
	передача	руб.	коп.	подпис-тав							
	сопки										
на 1996 год по месяцам											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куда (почтовый индекс) (адрес)											
Кому (фамилия и инициалы)											

СТОРІНКИ НЕВИГАДАНОЇ ІСТОРІЇ

В Криму тривають наукові конференції, присвячені закінченню громадянської війни. Як відомо, саме на цьому етапі поховалися батальйонні команди...

Професор дав обгрунтований науковий аналіз причин, що призвели до громадянської війни. Одна з головних — це нетерпимість до інших переконань, яку пропагували марксистські...

Віталій КОМІЛЬНИЙ, м. Севастополь.

ТАТАРИ - ЖЕРТВИ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

18 травня 1944 року 183 тис. кримських татар було евакуйовано в Сибір. Кримськотатарська нація стала черговою жертвою жорстокого геноциду тоталітарного режиму...

Серед людей, яких було репресовано, — представники усіх національностей. Більшість — українці, але є і кримські татари, хоча загальною кількістю татарського населення Одешини було незначною. У листопаді 1936 р. в Одесі було арештовано Музу Шенкерова...

Серед татар, арештованих в післявоєнний період, командир взводу 304-ї авіаполки 383-ї стрілецької дивізії лейтенант Азім Хамітов з Одеської області. 1951 року виключено з армії за вбивство Рита Кайданова, 1947 року виключено. Останню контррозвідку 9-ї механізованої армії здійснили у Румунії, де вона працювала в Тимшоарській армії...

ЩОБ ТАЛАНТИ НЕ ДРІМАЛИ

Якщо зустрілися з директором республіканського Будинку культури, що в селі Краснопольському, і директор, і заклад культури, який очолює Барський — людина творча, він не захоче закінчити в собі, тому певно, в Будинку культури цікаво. Люди пам'ятають гарні виставки самотунних місцевих майстрів різьблення по дереву...

— І ви запропонували Гаркавим стати членами новостароного фонду... Саме так. Нещодавно нашому Будинку культури виповнилося п'ять років, на святкуванні виступала ці сім'я, а дуже хочу трохи докладніше розповісти про них. Всі діти: Сегенія (1980), Григорій (1982), Олександр (1983), Валентин (1984) та Костянтин (1986) виконували соло, грають на кількох музичних інструментах. Жень захоплюється хореографією, Саша — зодіаковою гімнастикою, Григорій пише музику, а Валентина яскраво виражений сценічний талант... Про це сім'ю можна говорити й говорити, адже вони провели більш як триста концертів, колектив має багату репертуарну палітру: український, російський та фольклор народів, що живуть в Криму, духовна музика, дитяче варьете, естрадно-циркова програма, народні пісні. Варто зазначити, що Гаркави брали участь у численних фестивалів народної творчості, були учасниками програм на першому каналі укр. державного національного телебачення «Канал-4», «Фант-тот» «Надія». Словом, вони мають дуже багато почесних лауреатських звань, але попри все...

активність самодіяльних артистів їм, мабуть, варто вибрати, чим же займатися в першу чергу: творчістю чи організацією виступів та походів. Впевнений, що кожна обдарована сім'я не повинна самостійно долати усі отруднощі, котрі їм звикли називати організаційними. — Як ви беретеся допомогти таким сімейним колективам? — Думавмо створити в фонді власний рахунок для кожної сім'ї окремо. — Таким чином фонду сприятиме відродженню духовності! — Безумовно. Впевнений, що знайдеться для цієї доброї справи і меценати. До речі, фонд уже має перші надходження. З різних куточків Криму надходять допомога. Так і ми чекаємо у фонду, мов у великій сім'ї, людей з усіх кутків півострова. Наша співпраця має бути плідною. Варто лише зателефонувати до республіканського Будинку культури в Красногвардійському телефонном 2-16-94. Ми прагнемо, щоб обдаровані сім'ї мали змогу не лише виступати перед численними аудиторіями, а й спілкуватися у більш тисних колах.

Записала Тамара НАГАЛЮК.

ЕЩЕ РАЗ О НАЦИОНАЛІЗМІ

К націоналізму ми не маємо нічого особливого, це передумання і неприязнь. А все тому, що во времена СССР, в эпоху лжи, лжицидери и дезинформации, нам долго морочили голову, выдавая черное за белое, вдохновенно, беззащечно и пошло-пошлово. А теперь поверили в «демократический национализм». Так ли это на самом деле? Да, в начале разберемся со значением слова «национализм». Очевидно, что связано оно со словом «нация». Но разве нация — это нечто ругательное? Да, в зрительном ярлыке «нация» советского периода есть нечто уязвляющее. Во всем же остальном мире понятие «нация» не несет в себе ничего отрицательного. Существует множество наций: англійська, китайська, німецька, арабська, французька, японська, чингизська... Существует и Организация Объединенных Наций. Заметьте — нация, а не народ или стран.

Слово «нация» никого не коробит, оно вполне нормально. Но стоит сказать слово о национализме — и вспыхивают слезы. А теперь спросим себе: позавиди, греши ли любить свою нацию, свой народ, уважать и даже боготворить свой язык, культуру, обычаи? Не только любить, но и гордиться своей принадлежностью к тому или иному этносу? А ведь это и есть национализм. Существует национализм не только украинский, но и русский, французский, казахский, греческий и т. д. Где есть нация, там есть и национализм. Только иванья, не помнящие родства, не знают ни своей нации, ни своего родо-племени. Весь вопрос, очевидно, в том, что, любя...

все силю. Как же, ведь это были люди, которые вместо того, чтобы беспрекословно умирать от пыток в застенках НКВД, в концлагерях и Сибири, смело сопротивлялись, смело брали в руки оружие и выступали в защиту своего народа. Это же надо, какой цинизм! И поскольку справиться со сторонниками С. Бандеры силой долго не удавалось, коммунисты прибегли к обычной для них подлости: сначала объявили бандеровцев бандитами, потом стали создавать специальные отряды, маскировавшиеся под УПА и выдававшие себя за силы сопротивления. Эти отряды жгли села, грабили, насиловали и убивали мирных жителей, а потом демокративно заявляли: «Мы из УПА». А средства массовой информации распространяли «факты» о зверствах бандеровцев по всему Союзу.

Бандеровцы тоже стреляли, убивали. Война есть война. Но они воевали за свободу своего народа и на своей земле. На чужую они не зарпились. Ведь это не они, а НКВД, начав с первых же дней так называемого «освобождения» в 1939 г., развернули массовые репрессии и уничтожили несколько миллионов ни в чем не повинных жителей Закарпатской Украины, а еще больше отравили в концлагерях и Сибири. Это не бандеровцы, а НКВДшники зверски издевались над людьми в допросах, изрекая при этом: «Мы научим вас любить Родину!» Они же, прежде чем бежать от гитлеровцев, бросали гранаты в переполненные невинными людьми тюремные камеры, расстреливали заключенных из пулеметов. Одному из связных-служителей, разрезав живот, засунули туда мертвого ребенка. Воспринявшей же женщине во споротую брюшную полость впили кошку. НКВДшники варили в котлах людей и кормили их мясом заключенных. Так кто же бандиты? Иные скажут, что это неправда. Увидь К, сожаленно, правда. Остались в живых немногочисленные свидетели, которым чудом удалось уцелеть в этой войне. Сегодня, кайне, и прежде, украинские националисты, борясь за интересы украинской нации, желают счастья также и всем другим нациям и народам. Так что не будем обвинять украинский национализм во всех смертных грехах. Вспомним лучше, как правители России присоединили к «матушке» Сибирь, Крым, Среднюю Азию, Кавказ и т. д. Вспомним, за что правители СССР ссылали и уничтожали миллионы людей — украинцев, корейцев, крымских татар, чеченцев, болгар, греков. Перечень можно продолжать и продолжать. Разве это делалось во имя свободы русского народа? А кто ему угрожал! Наоборот, многие другие народы были надолго лишены своей свободы. Вспомним, наконец, Чечню наших дней. Вот это и есть шовинизм — страшная агрессивная сила, имеющая ничего общего с национализмом.

А. ЕГОРОВ, (Газета «Голос Крима», № 47), г. Керчь.

КРЫМЧАНЕ! ГДЕ ВЫХОД?

ПО ХЛОДУ МИТИНГА В СИМФЕРОПОЛЕ 28 НОЯБРЯ 1995 г.

Какие многоцветные плакаты было в Крыму в январе 1991 г.! «Проголосовав «за», вы отдадите голос за то, чтобы заурядная область стала процветающей автономной республикой». Из призывов к референдуму 20.01.1991 г. А теперь сравним состояние дел в одной из самых заурядных областей Украины и в Автономной Республике Крым.

экономика Крыма 5,0 трлн. крб. кредитных вложений, их общий объем увеличился в 3,5 раза... За год общий объем прогнозируемых платежей возрос в 15,5 раза и составил 5,1 млрд. крб... Финансирование науки господствует. Таким образом, финансовая ситуация, сложившаяся в настоящий период в Крыму, очень напоминает первые годы после гражданской войны... Вот такой неутешительный вывод делает В. Б. Кудрявцев в заключительной своей статье. При том, что из госбюджета Украины Крыму предоставляются значительные суммы дохода, финансируются наука, высшие учебные заведения, обустройство на полуострове ранее депортированных народов и др.

Многие депутаты Верховного Совета Крыма, ряд органов средств массовой информации автономии вместо организации эффективного труда людей занимаются поиском «врагов» в Крыму, в Киеве, в центре страны, «виновных» в создавшемся положении. Вместо реализации эффективных реформ в народном хозяйстве они обжигают то, по какому каналу транслировать кинофильмы, в частности «Санта-Барбара», как лишить гарантии эффективности деятельности крымскотатарского народа в органах власти Крыма и др. К тому же в составе нынешнего парламента нет депутатов от организаций крымской этнической части населения Крыма. Из этого, степень демократичности общества определяется уровнем защищенности интересов населения. А как любят депутаты порассуждать о демократии.

Люди, еще не лишившись прежних советских мифов, дезорганизованы, растеряны. Многие из них, что в настоящее время должны взять на себя полную заботу о них. В этих условиях в своих действиях люди склонны больше руководствоваться чувствами, нежели разумными рассудком. К тому же этнистическая экстремистская популистская

Петр ПОДГОРОЛЬСКИЙ, (Симферополь).

КРИМИНАЛЬНА ФІЛОСОФІЯ ТА ЇЇ Джерела

Небезпечна криміналізація суспільства — процес, на жаль, об'єктивний в умовах перерозподілу власності. Зважаючи на відсутність збалансованої з боку держави боротьби проти злочинності не дає жодного результату. Своєю чергою, скажімо, в Криму, Болівії або в Італії теж були оголошені війни проти мафії. Результати не заборилися, держава при бажанні завжди перемаже злочинців, призначимі масово. Шодо України, то хто знає, хоча б кілька гучних справ, які закінчилися покаранням моговладців? Голосішце, бо не чуо.

ВІДЛУННЯ ПОДІ В СВОЇЙ ХАТІ — СВОЯ КРИВДА?

Тяжкий сум викликає в мене звітка («Кримська світлиця» за 4 листопада 1995 р.) «Через заклади Національної гвардії» учасників і звітно-виборної конференції Всеукраїнського товариства «Проста» брав Воробчаків і Василь Ісаєва та колективний викривий лист до керівництва Всеукраїнського товариства «Проста» ім. Т. Г. Шевченка.

Невже ж це мало кривити нам руки завоювання і гнобителя нашого народу, невже ще не кінець і ми в наших війни? І незалежній державі повинні в надалі бути в підпорядкуванні всі в Україні ті, ж окупанці, які протягом століть не давали змоги нашому народові піднятися з колін, загоровити свою рідною мовою, без страху, послухувати навіть у такому громадському товаристві, як «Проста» нещодавно в прочитана стаття в газеті «Шлях перемоги», що в Одесі святкують 90-річчя з дня заснування товариства «Проста», започаткованого там ще в 1905 році, але забороного наказом міністра внутрішніх справ Російської імперії 28 листопада 1909 року. Так це було тоді, коли ми ще перебували під брудним чоботом імперії, а зараз хто має право в нашій війні України заборонити нам хоч зібратися та послухати отой «звіт про бездіяльність просвітянського товариства в Криму? Адже не змогли до цієї пори не лише відкрити хоч одну українську школу, а й недільні школи не дали змоги продовжувати працю — навчання дітей рідної мови, звичаїв і їхніх батьків і дідів.

Та й чи займаємось взагалі питаннями відповідальних секторів одностороннього розбудову структури товариства, якщо так і не спроміємся жодного разу завітати, наприклад, у Роздольне, куди його стільки рази запрошували? А на звітну конференцію викликали людей, що не мають жодного стосунку до «Проста»?

Ми повинні захищати все, що пов'язане з нашим минулим: культурою, звичаями, традиціями, і пам'ятати, що наше покоління не жаліло своєї молодості життя, аби світ знав, що є такий повенелівий народ — український, шли на смерть, не задумуючись. Але ж нас вже мало, і скоро відведемо в небутті, молюсь же наша вихована в іншій моралі, на чужих традиціях. І причинили соромити своєї рідної мови, як двупосторонній. Тому наразі односторонній розбудову молюсь до наших українських товариств, спілок, дати їй півку в життя, навчити любити свою Батьківщину, щоб цінувала і шанувала мову рідну і готова була захищати незалежність держави в поточний час.

На жаль, витираються в нашій радці провокатори із колишніх, які посідають верхи товариства, і ведуть працю не вперед, а назад. Тому треба розвивити добре, кого приймає в свої ряди, про нашу справу говорити не з ким можна, а з ким треба.

Теодозій ГАВРИШКІВ, просвітянин з довоєнних часів, доволитий полтав'янин, смт. Роздольне.

Носієм кримінального способу життя є кримінальна мова. Давно вже «бобаєт по фене» не лише пивничий суд, для якого це природно, — адже гуляти та сополювати монастирі випустили з своїх учбових закладів не менше третини населення з новим курсом навчання. Але й цього, здається, судівці замало — зараз, суди народ не забуває, там докучають книги з кримінальних лексиконів, п'ять років пізно з словами «А я шпарю, ветер в харю», або «Воруй, воруй, Россия». А слова «беспреддел» і «крэборка», здається, надого вийдуть в лексиконі і других етносів, принаймні, перекладом українців, що переважають користиється російською мовою в побуті. Таким чином, виховання інтербратерності в торні народів, з якою все це не може вийти Україна, триває, бо ж ніяких кордонів ні для книг, ні для телепередач з кримінального суду не існує. А зважаючи на байдужість влади до питань духовних, на позитивні зміни можна і не очікувати.

Отож досягненням російського «могучого», на жаль, є не лише Набоков, Бродський, Бунін чи Вознесенський. Російська поезія, проза, естрада, кіно, безумовно, мають і сумний відбиток захоплення блатним середовищем, його естетизацією. Багато в чому це і результат притаганого російським енергійного асморітання «культури» надбав інших народів, як-от: залучення у татаро-монгольські матюки слова, що ніни прісно бують на одній шостій частині світу.

Боготини, Боже, від такого «братства» і «багатогранності» мову українську, адже разом з кримінальною лексикою люди мимоволі приєднують і до кримінальної філософії.

Максим РОЗУМІЙКО, м. Севастополь.

ДУМКИ ВГОЛОС

НЕХАЙ МОСКВА ЗАЛИШАЄТЬСЯ МОСКВОЮ. ПЕРШОЮ МОСКВОЮ, А НЕ ТРЕТИМ РИМОМ

Історія свідчить: імперії гинуть по-різному. Величезна держава Олександр Македонського до сьогодні розвинула одразу як після його смерті. Мажки безболісно через 29 років після смерті Карла Великого його онуки розділили імперію дідів. А Візантія агонізувала протягом кількох століть, невечна судні народи своєю конвульсіями. Зараз усі непокоїть: скільки часу і яких чином кончатиме остання імперія у світі — російська ідея жива.

«визволити» усі народи світу, незалежно від їх бажання, від страшенного, але нікому не відомого лиха. Тією своєю могутністю російська імперія досягла свого після Другої світової війни, коли вона заявила про свої претензії і підтримала їх силою зброї в глобальних масштабах. Нині, після втрати понад п'яти мільйонів квадратних кілометрів території та майже повної населення, імперія вступила у смугу занепаду. Проте імперія ідея жива.

12 грудня, тобто відразу ж після початку російського вторгнення в Чечню, Патрик Буєненко писав у «Днівер пості» про спільнину російських і американських життєвих інтересів у галузі підприємства миру і дружби і назвав російсько-американські стосунки страшилицями і найбільш вирішальними для США. Так, один з творців доктрини Рейгану, що відіграла свою роль у падінні «імперії лиха» — СРСР, з волею більшого Рядиского Союзу перетворився на друга послабленої Росії та зброю інших колишніх республік СРСР. Зовсім інший погляд з приводу ідей в Чечні висловив у «Нью-Йорк таймс» Вільям Селфредж, який охарактеризував сумнозвісну промову Джорджа Буша в Києві 1991 року як найбільшу геополітичну помилку, гостро критикував звільнені тодішнього глави адміністрації США до України залишитися підлеглою Москві.

Олександр ДУБІНА.

Оновиться Галерея

1880 року славетний мариніст Іван Константинович Айвазовський створює у Феодосії картинну галерею, яку запровадив рідному місту. Тепер приналежність цього художнього закладу потребує допомоги. І воля надійшла: за розпорядженням Президента України на реставрацію та ремонтні роботи в галереї з резервного фонду Кабінету Міністра України виділено 30 мільярдів карбованців.

ОЙ, ХМЕЛЮ...

Жив-був собі в селі Рябоклячків колгосп «Червоний гірський». Звісно, слав гренку, поки на правліній голола колгосп не мовіла: — Будемо ситі макі! — Чому такі — збентежилися члені правління. — При ринковій економіці мак вигідніший. А ви, пане голово, не забули народне повістя: мак сім літ не родив і голоду не було і не здавалася правління оловий. — Бачте, при неврожаї й то голоду не було, а як виродить, то увялять, як ми розбавитиємо! Опозиція же довог упиралася, налягнувши на позитивну роль гренчанків та гренчанської каші з молоком, та все ж голода настала на гоєт-г.

Колгосп переключився на мак, змінивши й назву на «Червоного маківця». Зібрали перші врожай. Врожайували чинало, але ж на зарплату грошей не вистачило, довелось розраховуватися маком. А мак, як те сало, що дурне без колгосп «Штурм переший» міняти мак на пшеницю, тамтешній хлібороб самі бач хліба сидять. Бо все хлібно пове пустили під шиблю — вигідна культура! Поділяси маківкою за хлібом дільше — в сусідній районі, в колгосп «Шлях до

капіталізму», що колпсь називався «Шлях до комунізму». А тут теж голова колгоспу виявився великим економістом і для вітлення в життя своїх економічних ідей зайняв увесь земновислий клімат каунами. Тикелась маківці і суди, і туди, але в жоаному господарстві хліба не було. Усі перешли на чудо-монокультуру. Хліба на худому, хто на ананаси. Банани навіть не вирощували шибку. Спробували знову повернутися до рільництва, та нікому було вже братися за нього. Колпшині гренчанські, орачі, жєні, чабани та сви-

нарі стали бізнесменами і шоуменами, рокерами і брокерами, кілерами і шпєрамі, детологами і сексологами. Змівня свій статус і колгосп «Червоний маківця». За ринковим велінням він перетворився в агрофірму «Хмельфальше» — спільне багварське-рябоклячківське підприємство по вирощуванню хмелю.

На презентації фірми репрезентанти з місцевим акцентом наставляли: «Ой, хмелю, мій хмелю!» Володимир ШАХНОК.

Річки й озера наші

Стан водних басейнів, їхня екологія є предметом пильної уваги в багатьох регіонах світу. Цими днями наша країна подала заявку на вступ до Міжнародної асоціації організацій членів водних систем 1990 року. Участь в ІГО сприятиме розвитку підприємств водогосподарчої науки та ефективнішої розробки водоохоронних проектів в Україні.

Субота, 9 грудня 1995 р.

НОВА ПІСНЯ

УКРАЇНІ

Музика Віталія ЛАЗАРЕНКА

Слова Юрія ПЕТРЕНКА

Україно, Україно, Ти світанку солов'ини, Тих зорі, давні кручі, Береги Дніпра співучі.

Скільки є пісень про тебе, Про твоє грозове небо, Про твою каліну в лузі, Про твоїх синів у тузі.

Та минулась туга-снуга, Ти зівель навів розкута, Ти півень співав знову, Чує світ чарівну мову.

Музична партитура з нотами та текстом пісні "Україні".

Кирило КУРАШКЕВИЧ

З ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

Низом, низом долиною, Там, де терен з ожиною... Розважувалися Над вугом терен, На хвилі білі Сипле білий цвіт.

«УКРАЇНА НЕ ТІЛЬКИ МАТИ, А Й ДИТИНА...»

Відкритий урок на тему: «Література рідного краю»

На дощі — епіграф уроку з відомої поеми Данила Кононенка «Слово до кримських українців».

КУЛЬТУРА

МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ: З XVIII СТОЛІТТЯ ДО СУЧАСНОСТІ

«Після Березовського нічого не лишилося, поховати не було за що», — так писав про трагічну загибель видатного українського композитора його сучасник.

Українські гетьмани

ПАВЛО ПАВЛУК

Минуло два роки після смерті Івана Сулими. Утиски від шляхти на Україні не послабили.

КУЛЬТУРА

МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ: З XVIII СТОЛІТТЯ ДО СУЧАСНОСТІ

«Після Березовського нічого не лишилося, поховати не було за що», — так писав про трагічну загибель видатного українського композитора його сучасник.

ШЕВЧЕНКО І КРИМ

КОРОТКИЙ СЛОВНИК

Продовження. Початок у № 24 — 48. Мінхен Бургард Кристоф (Христофор Антонович; 1683—1767) — рос. генерал-фельдмаршал, граф.

«О МИКОЛО! МИ В ВИРІ ЛЮБОВІ...»

ПРО ОДИН ВІРШ ВОЛОДИМИРА СОСЮРИ

Поки що дуже мало знаємо про взаємини Володимир Сосяри й Миколи Хвильового. Та що були вони огорнуті повномогольного взаємодія...

Це тобі моя пісня, Миколо, в цей снажений, розстерзаний час. Хай шумить і гергоче навколо, на кожному кроці контраст...

«О МИКОЛО! МИ В ВИРІ ЛЮБОВІ...»

ПРО ОДИН ВІРШ ВОЛОДИМИРА СОСЮРИ. Це тобі моя пісня, Миколо, в цей снажений, розстерзаний час.

«О МИКОЛО! МИ В ВИРІ ЛЮБОВІ...»

Поки що дуже мало знаємо про взаємини Володимир Сосяри й Миколи Хвильового. Та що були вони огорнуті повномогольного взаємодія...

«О МИКОЛО! МИ В ВИРІ ЛЮБОВІ...»

ПРО ОДИН ВІРШ ВОЛОДИМИРА СОСЮРИ. Це тобі моя пісня, Миколо, в цей снажений, розстерзаний час.

«О МИКОЛО! МИ В ВИРІ ЛЮБОВІ...»

ПРО ОДИН ВІРШ ВОЛОДИМИРА СОСЮРИ. Це тобі моя пісня, Миколо, в цей снажений, розстерзаний час.

СВІТ НАШИХ ПРЕДКІВ

Керамічні роботи Миколи Вакулєнка відразу виказують почерк автора — талановитого і дотепного. Він по праву носить звання заслуженого майстра народної творчості України. Дехто, правда, дивлячись, заділяють такий колоритний національний струмінь у творчості япця. Хоч дивного тут нічого нема, бо не лише митець, а всі ми — діти своїх батьків, нащадки своїх пращурів, носії народного характеру та його уявлень.

Нещодавно в Києві, в Державному музеї книги та друкарства, що на території Києво-Печерської Лаври, відкрита виставка «Світ наших предків». На ній представлено понад 100 робіт кримського майстра. Переважно це образи тих духів, богів та божків, про які можна довідатися лише з найдавніших переказів. Добрий знавець слов'янської міфології, М. М. Вакулєнку надзвичайно тонко поєднує в своїх витворах наукову точність, народний гумор і власну фантазію. Окрему серію на виставці складають образи, на які автора надихнула безсмертна «Лісова пісня» Лесі

Українки: Перелесник, Водяник, Той, що греблю рве, Той, що в скелі сидить, Русалка, Куць тощо. Не цурається Микола Вакулєнко і світової міфології, проте, як правило, в його інтерпретації відомі міфічні персонажі несподівано набувають якихось власних українських прикмет.

Органічно доповнюють тематику виставки сучасні мотиви. Роботи «Цяпи, що читають», «Чорти на виставці жіночої скульптури» та інші влучно передають, що в людському середовищі є завжди місце для демонологічного, що особливо помітно в пору соціальних потрясінь та переорієнтацій.

Виставка триватиме в столиці два місяці. Переконана, що після неї число шанувальників самобутнього майстра з Ялти неодмінно зросте.

Світлана КОЧЕРГА.

На світлинах керамічні роботи Миколи Вакулєнка: «Чого лежиш, надувся, чому в чоботи не взувся!» (вгорі); «Вези, вези, чортяка лисий!»; «Той, що горшки вилізує» (Злидень»).

ДОБРОЧИННИЙ ВЕЧІР

Третього грудня міжнародний день інвалідів. Як часто ми навіть не помічаємо, що ці люди живуть поряд з нами і що їм набагато важче, ніж нам. Добре, що є організації, які пам'ятають і дбають про них. Четвертого грудня в кафе «Десерт» відбувся добродічний вечір для підлітків-інвалідів, який організували комітет Криму у справах молоді, центр соціальних служб молоді та клуб «Оптиміст». Ансамбль цього клубу під керівництвом Андрія Обухова дав концерт, в якому виступили з виконанням популярних естрадних пісень солістки Олена Мельник та Ірина Таланова. Перед гостями виступали також учні сімферопольських шкіл, студенти, зокрема, прочитала свої вірші юна Гангуса Антоноук, а Вадим Тиманов виконав під гітару пісні відомих бардів. Вела концерт представник центру соціальних служб молоді Олена Бородина. Після концертної програми виступила голова міського товариства інвалідів Юрій Оленевич. Він зауважив, що за Конституцією України інваліди мають рівні з усіма права, а саме на здобуття професійної освіти і праці. На жаль, зараз у Сімферополі нема жодного підприємства для інвалідів. Доводиться лише сподіватися, що ситуація зміниться на краще.

Тетяна ДУБІНЯНСЬКА.

БУВ ЩЕДРИЙ НА ДОБРО

Товариство алуптинських інвалідів, колектив навчально-виробничого підприємства «Альоша», об'єднання колишніх політ'язнів, міське товариство «Прогресс», керівництво міської організації УРП, колектив алуптинського об'єднання санаторно-курортних підприємств профспілок глибоко сумують з приводу передчасної смерті керівника навчально-виробничого підприємства «Альоша» Володимира Федотовича Пляхтія. Пішла з життя чудова людина, в якої кваліфікації виступали спеціаліст, значна частина трудової діяльності якого зв'язана з Алуптою, з роботою по лікуванню і оздоровленню людей. В. Ф. Пляхтій народився 1927 року. В Алупці працював заступником головного лікаря по господарській діяльності сана-

торію «Спава», директором пансіонату «Алупта», директором комбінату благоустрою і допоміжних господарств. Тут розкрилися його організаторські здібності, талант господарського керівника. Після виходу на пенсію погодився на керівництво новоствореним навчально-виробничим підприємством «Альоша». Його завдання характеризували висока відповідальність за допущену справу, вимогливість до себе, творчі пошуки. Володимир Федотович знав не лише на підприємствах, де він працював, а й в нашому місті. В. Ф. Пляхтій запам'ятовується всім, хто його знав, щедрою на добро людиною, щирим і доброзичливим, здатним швидко відкритися на біль і біді людей. Товариші.

НА ПРИЗ ІМЕНІ І. ЄГУДИНА

Міжнародні змагання з греко-римської боротьби відбулися нещодавно в селі Петрівці Красногвардійського району. Більше трьохсот учасників з 28 міст України та Російської Федерації з'їхалися у це степове село, аби помірялися силами. Восьмий раз дванадцяті-п'ятнадцятирічні хлопчики збираються на цей турнір, щоб ви-

бороти головний приз — приз пам'яті імені Єгудина, першого голови колгоспу, а нині відомої агроферми «Дружба народів». На змаганнях були представлені борці 14 вагових категорій. Але як не старалися у це степове село, аби помірялися силами. Судді міжнародного класу визнали найсильнішими брата Сергія та Віктора Пономарьових, Мишка Ганягу. Друге місце посіли Денис Рожнин, Олександр Москальшин та Володимир Куделя. На третьому — Сергій Петренко. Всі і численні гості, і господарі відзначили чудову організацію змагань, проведених агрофермою, та виступили щиро вдячними. А малі півцарі — учасники турніру, окрім задоволення, одержали ще й подарунки. Наш кор.

ПРОГРАММА ТЕЛЕВИДЕННЯ

Table with columns for days of the week (Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, Sunday) and TV channels (UT-1, UT-2, Chernomorska, Opt). It lists various TV programs and their start times.

Засновники: Всеукраїнське товариство «Прогресс» імені Тараса Шевченка, Кримська організація Спілки письменників України, трудовий колектив редакції.

Головний редактор: Володимир МИТКАЛИК. Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГУДЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактори відділів — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій, відповідальність за достовірність фактів несуть автори. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція застерігає своїх правоохоронців: статті і виправляти мову.

Газета зареєстрована Державним комітетом України по пресі. Реєстраційне свідоцтво КВ № 803. Індекс 30553. Телефон редакції: головний редактор 29-86-59; відповідальний секретар 24-61-26; відділ 29-85-59; факс 29-86-59.

Адреса редакції: м. Сімферополь, вул. Київська, 76, 4-й поверх, кім. 410. Листи просимо надсилати за адресою: 333034, м. Сімферополь-34, пош. скринька № 972.

Наш розрахунковий рахунок № 609217 у Сімферопольському філіалі Українського «Відродження», МФО 324861.